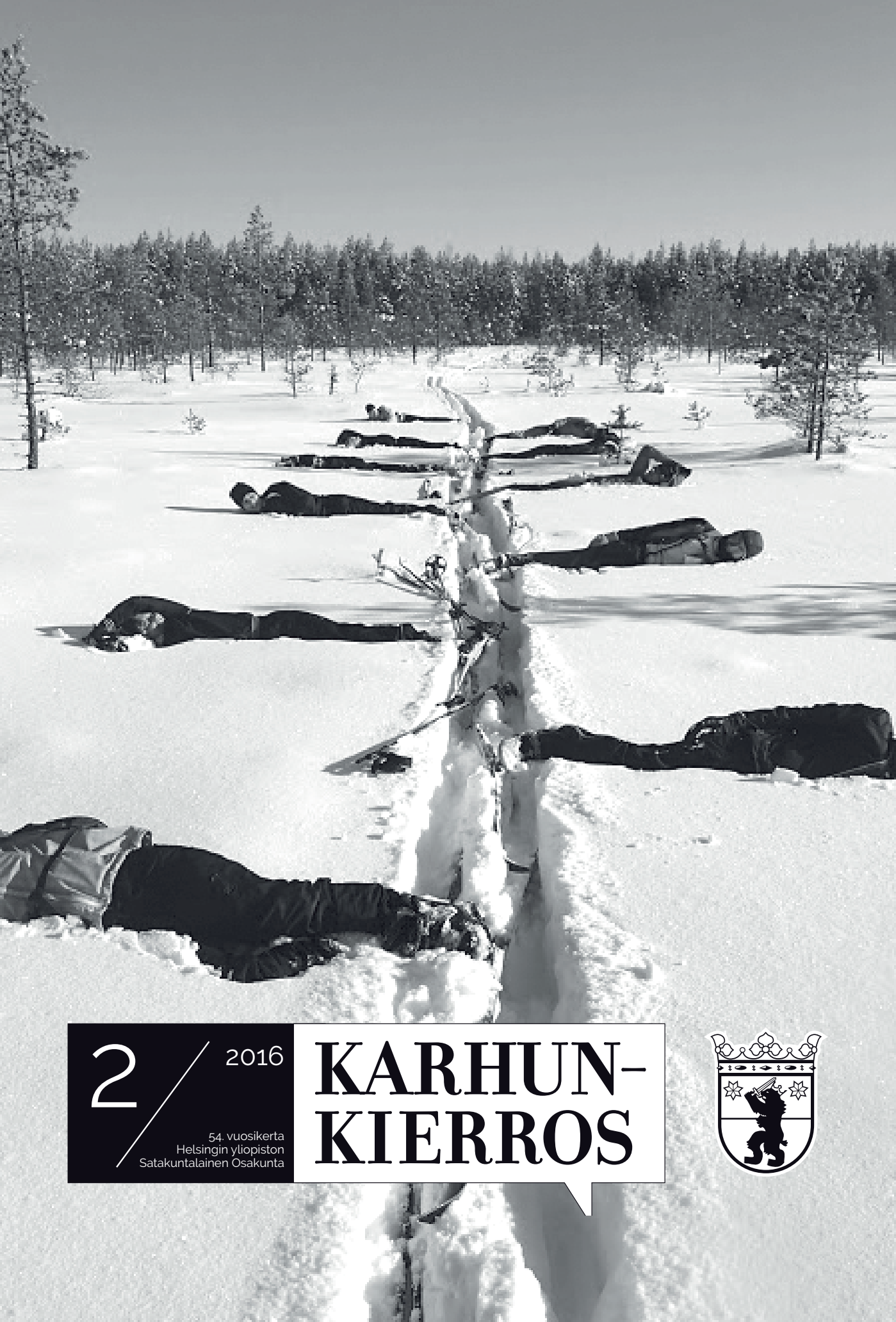

2

2016

54. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

KARHUN- KIERROS

Karhunkierros

2/2016

TÄMÄN LEHDEN TEKIVÄT:

Saana Valli

Jenna Järvenpää

Tuukka Lindholm

Veera Sinervo

Minttu Levander

Riikka Pasanen

Hanna Hannus

Pia Isolähteenmäki

Elina Honko

Mikko Salo

KARHUNKIERROS
Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti.

Perustettu vuonna 1963.
ISSN-L 1239-1913,
ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti).

JULKAISIJA
Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA
Saana Valli
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

KANNEN KUVA
Tuomas Suni

KANNEN NIMIÖ
Kalle Järvenpää,
muokannut Salla Seppälä

PAINOS
300 kappaletta

PAINO
Picaset Oy

Karhunkierros nauttii
HYYn järjestölehtitukea.

4	Pääkirjoitus
5	Kuraattorin Q-kulma
6	Maakuntalaulukyselyn koonti
10	Virkailijat ja toimikunnat tutuiksi
13	Urheilutoimikunta
14	Osakunnan mökin eli Sipin esittely
15	Karhuviesti
17	Kraati vastaa
18	På Amazing Race
20	Juhlatoimikunta vastaa
21	Runo
22	Osakunnan kirjasto
23	Kesälukemista
24	Missä satolaiset opiskelee
25	Osakunnan 362. vuosijuhla
26	Satakunnan Kilta
28	Terveisiä Satakunnasta
30	Kuolemattomat
31	

Kevättä rinnassa

Viimeisimmän Karhunkierroksen ilmestymisen jälkeen osakunnalla on sattunut ja tapahtunut jos jonkinlaista. Useat tapahtumat ovat värittäneet osakuntalaisten elämää matkalla kohti kesää. Kutoskongi järjesti kongisitsit, jotka jäivät varmasti monen mieleen. Osakunnalla juhlittiin myös vuoden suurinta tapahtumaa, vuosijuhlaa, jonka vietosta jäi monille lämpimiä muistoja. Ahkerimpien juhlijoiden vuosijuhlaviikko huipentui perinteikkääseen Festival på Boten -risteilyyn, jonka tavoitteena oli saattaa ruotsalaiset vuosijuhlavieraat turvallisesti kotiin. Lehden sivuille on löytänyt tiensä myös yksi tarina tästä seikkailuista, joka varmasti tullaan muistamaan vielä pitkään. Lisäksi tässä numerossa päästään jo kesätunnelmiin kirja- ja menovinkkien myötä.

Omalla kohdallani kevään ja kesän odotus on ollut täynnä yhtä sun toista. Viimeaikaiset tapahtumat ovat saaneet minut pohtimaan muistoja, jotka jäävät mieliimme. Voivatko negatiivisiksi mielletyt tapaukset muuttua mielessämme muistoiksi, joista kuitenkin haluamme pitää ihmeenkin tiukasti kiinni? Elämä on täynnä menoa ja meininkiä, hyvässä ja pahassa. Itse olen saanut kokea tämän vuoden puolella mieletöntä elämän iloa. Kuten Jeremy Bentham on esittänyt, kurottaessa tähtiin, unohtuvat kukat jalkojen juuressa. Alkuvuodesta monet tekevät hurjasti suunnitelmia ja lupauksia, joista kaikki eivät aina toteudukaan. Epäonnistumisen kokemukset saattavat vallata mielen, kun huomaa, että kaikki ei olekaan mennyt niin kuin oli suunniteltu tai niin kuin olisi toivonut. Joku on mahdollisesti luistanut tammikuussa päättämistään dieetistä ja toinen ei välttämättä saanutkaan vastaanottaa unelmiensa kesätyöpaikkaa.

Toisinaan ihmiselle on ominaista kurottaa tähtiin, jolloin unelmia ja suunnitelmia kertyy enemmän kuin mihin omat voimavarat riittävät. Mielenkiinto ja energia keskittyvät tavoitteiden ja suurien unelmien toteuttamiseen, jolloin unohtuu helposti kaikki se, mitä on jo saavutettu. Pienistä onnistumisen hetkistä nauttiminen unohtuu helposti, vaikka tämän tulisi olla jokapäiväistä. Ongelmanratkaisu on ihmiselle luontaista, mutta olisi hyvä muistaa Sören Kierkegaardin ajatus siitä, että "Elämä ei ole ongelma, joka pitäisi ratkaista, vaan todellisuus joka on koettava".

"Toisinaan ihmiselle on ominaista kurottaa tähtiin, jolloin unelmia ja suunnitelmia kertyy enemmän kuin mihin omat voimavarat riittävät."

Joskus kohtaamme ongelmia, joita ei voi ratkaista. Välillä on vaikeaa antaa asioiden olla ja hyväksyä ongelmallisen asian tai tilanteen läsnäolo. Uskallan kuitenkin väittää, että negatiiviset kokemukset voivat oikean asenteen puitteissa toimia usein eheyttävinä elementteinä. Ongelmat saattavat auttaa näkemään maailman taas uudessa valossa. Positiivisen asenteen omaksumisella arkisista haasteista selviydytään ja uskallus hypätä uusiin seikkailuihin kasvaa, elämän into on vahvempaa.

Omasta puolestani haluan tämän lehden saattelemana toivottaa kaikille oikein tapahtumarikasta ja elämyksellistä kesää. Elämä on vastoinkäymisistä huolimatta Erik Salmisen sanoin "Mielettömän huikeeta!"

Miksikä sitä kutsutaan, kun elämä näyttää niin valoisalta vastoinkäymisistä huolimatta ja yhä jaksaa hymyilyttää? Taitaa olla kevättä rinnassa.

*Teologian ylioppilas
Saana Valli*

Miksi vietämme vuosijuhlaa?

Vuosijuhlaviikko oli osakunnassa jälleen upea kokemus ja suuri yhteinen ponnistus. Ohjelman täyteinen viikko sisälsi monenlaisia järjestelyitä, kokouksia ja valmistautumista. Haluan kiittää kaikkia, jotka kantoivat kortensa kekoon juhlien eteen. Juhla jätti jälleen kerran vahvan tunteen siitä, että SatO:lla yhdessä tekemisen ja toisten auttamisen kulttuuri voi hyvin. Mutta miksi me osakunnissa ja muissa opiskelijajärjestöissä oikeastaan juhlimme vuosijuhlia? Ja miksi SatO juhlii vuosijuhlaa juuri silloin kun juhlii?

Länsinaapurin, Ruotsin osakunnissa juhlitaan vuosijuhlaa vain suurina tasavuotisjuhlavuosina. Normaalin vuoden kohokohtia ovat balit, kuten vārbal ja höstbal. Nekin ovat frakki-illallisia, joissa lauletaan ja kuullaan ohjelmaa. Viron opiskelijajärjestöt puolestaan viettävät vuosijuhlia. Tarttolainen ystävyysjärjestömme Raimla juhlii vuosipäiväänsä lokakuussa.

Monilla helsinkiläisillä osakunnilla vuosijuhlapäivä liittyy merkkihenkilöön, kuten Aleksis Kiveen (ESOn vuosijuhla on aina Aleksis Kiven päivänä 10.10.) tai Josef Julius Wecksellin, jonka syntymäpäivän mukaan määräytyy Åbo Nationin vuosijuhlapäivä maaliskuussa. Monella osakunnalla juhlapäivä liittyy jollain tavalla maakunnan historiaan, kuten Kymenlaakson osakunnalla, jonka juhlapäivä 26.2. määräytyy siitä, että kyseisenä päivänä vuonna 1380 Kyminkartanosta on ensimmäinen maininta aikakirjoissa.

Vuosijuhlapäivän valinta on ollut usein yhteiskunnallinen kannanotto tai esimerkiksi kielipoliittinen manifestaatio. Kun SatO erkani Länsisuomalaisesta osakunnasta vuonna 1904, uusvanhalle osakunnalle oli pohdinnassa monia eri vuosijuhlapäiviä. Voisimme viettää vuosijuhlaamme myös 15.4., jolloin perustettiin Porin triviaalikoulu (1641) tai 14.3., jolloin perustettiin suomen kielen professorin virka (1851). Pöydällä oli niin ikään 16.3., jolloin perustettiin Suomalaisen Kirjallisuuden Seura (1831).

Lopulta päädyttiin kuitenkin äänestysten jälkeen maaliskuun 24. päivään. Teema, jota päivällä kunnioitetaan, on suomalainen kansansivistyksen aloittaminen. Aleksanteri II antoi tuona päivänä vuonna 1856 tehtäväksi laatia ehdotuksen, millä tavoin koulujen perustamista kansan sivistämistä varten maalaiskunnissa olisi edesautettava. Uno Cygnaeuksen laatiman kansakoululaitoksen johdotosäntö hyväksyttiin samalla päivämäärällä vuonna 1868.

Vuosijuhlamme päivä on siis kaikki kansan kerrokset tavoittavan opetuksen ja koulutuksen kunnioittamista. Nykyään kansakoulun sijaan kansan sivistäjä on Suomen kuuluisa peruskoulu, joka on meidätkin kaikki opin tielle johtanut. Vuosijuhlassa pidettävä puhe yliopistolle sopii hyvin teemaan. Ehkä mukana pitäisi olla myös puhe peruskoululle tai puhe oppimiselle?

Ihmiselle arjen ja juhlan ero on tärkeä rituaali. Juhlat jakautuvat vielä keskenään suurempiin ja pienempiin: siinä missä nimipäivää juhlistetaan ehkä leivoskahveilla, pysäyttää joulu koko yhteiskunnan noin viikon ajaksi. Samoin on osakunnalla. Vuosijuhla on kiistatta suurin juhlamme paitsi osallistujamäärältään, myös arvokkain pukukoodiltaan. Kuten aina juhlissa järjestelyillä ja laittautumisella kunnioitetaan päivänsankaria: sillä osoitetaan arvostusta osakunnalle ja osakuntayhteisölle.

Ensi vuonna vuosijuhlaa vietetään eri tavalla kuin yleensä: yhdessä sisarosakuntiemme Varsinais-suomalaisen Osakunnan ja Åbo Nationin kanssa. Vanha ylioppilastalo on jo varattu juhlaa varten lauantaille 25.3.2017. Juhla on osoitus osakuntiemme aktiivisesta yhteydenpidosta ja viime vuosina syventyneestä ystävyydestä. Myös Suomen 100-vuotisjuhlan motto Yhdessä - Tillsammans sopii täydellisesti kaksikieliseen juhlaan. Kultakin osakunnalta otetaan mukaan hauskimmat perinteet, ja poloneesia päästään tanssahtelemaan varmasti yli kaksisataapäisellä joukolla.

Vuosijuhlaan liittyy paljon perinteitä, ja monet niistä ovat juuri osakuntaperinteiden vanhinta kerrostumaa. Mutta kuten yhteisten vuosijuhlien suunnittelu osoittaa, voi perinteitä myös keksiä lisää, jalostaa, muokata ja päivittää.

Maakuntalaulukyselyn koonti

Kiitos kaikille kyselyyn vastanneille!

Kyselyyn vastanneiden kommentteja...

...laulujen vaikeudesta:

"Paheksuin, kun kuulin että sukulaislapsille ei ollut opetettu maakuntalaulua (Uudenmaan laulu) koulussa, joten pyrin sitten opettamaan sen heille itse. Eivät tainneet oppia, vaikea laulu."

"Ymmärrän kyllä miksi esim. uusimaalaiset eivät osaa maakuntalauluaan: se on tosi vaikea verrattuna Satakunnan lauluun, joka on sellainen rallatus. Ei ihme, jos sitä ei koulussa lauleta. On se toki hieno laulu muuten."

... mukavista muistoista:

"Aina ollessani partiotaitokisoissa laulin johtamallani vartiolla vuorotellen Satakunnan laulua ja Porilaisten marssia, että kaikille oli selvää mistä olimme. (Laulettiinhan toki sinne väliin aina jotakin muutakin, mutta rastille tullessa aina jompaa kumpaa.)"

"Hienoin hetki maakuntalaulujen parissa oli koulun maakunta-aamiainen, kun koulun henkilökunta ja oppilaat istuivat kotimaakunnittain pöydissä ja lauloimme vuorotellen kotimaakunnan laulun. Meitä Satakuntalaisia oli aika vähän, mutta kajautimme Satakunnan laulun niin komeasti, että kurssinjohtajamme tuli siitä meille kiittailemaan."

Monennenko vuoden osakuntalainen olet?

- Ensimmäisen
- Toisen tai kolmannen
- Neljännen tai enemmän

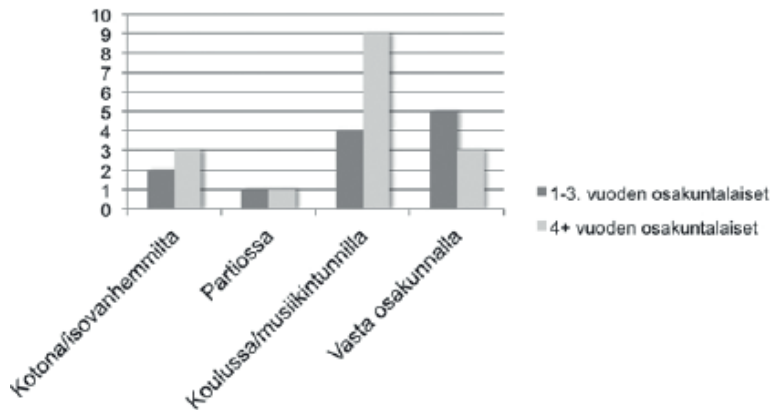
Tiedätkö tällä hetkellä, mikä on Satakunnan maakuntalaulu?

- Kyllä
- En

KYSELYN KOONTI

Missä olet oppinut Satakunnan maakuntalaulun tai vaihtoehtoisesti muita maakuntalauluja?

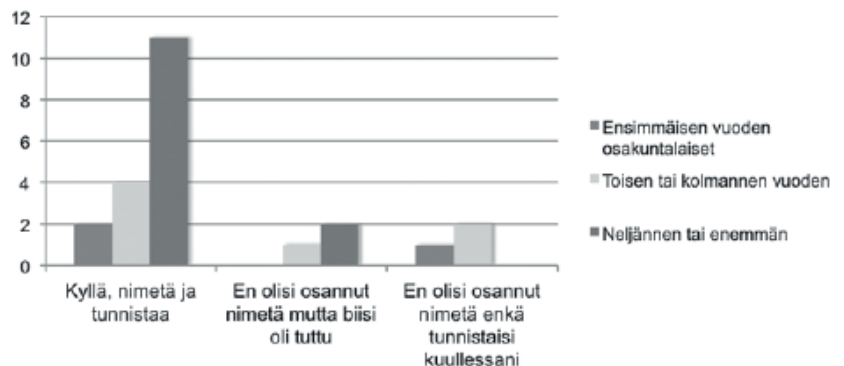
Muita paikkoja: kansansoutu, rapujuhlat, lukion perinne, yhdistystoiminta, MPKK:n maakunta-aamiainen ja kuoro.

"Ensimmäinen satakuntalainen Eh-too johon osallistuin jäi mieleen erityisesti juhlan alun takia. Lippujen saapumisen jälkeen komeasti kajautettu Satakunnan laulu yllätti osakuntafuksin täysin, mutta hyvällä tavalla."

"Viime keväänä Hakasalamen huvilassa järjestettiin maakuntalauluteemainen yhteislaulukysely, jonne teimme yhteislähdön poikkiosakuntalaisella porukalla. Meidän lisäksi siellä oli lähinnä mummoja ja pappoja. Lauloimme ylpeästi mukana. Tilaisuudessa kerrottiin myös maakuntalaulujen taustoja, joissa hyvin monessa osakunnat ovat olleet mukana - mikä toki aiheutti meissä hilpeyttä ja ylpeyttä."

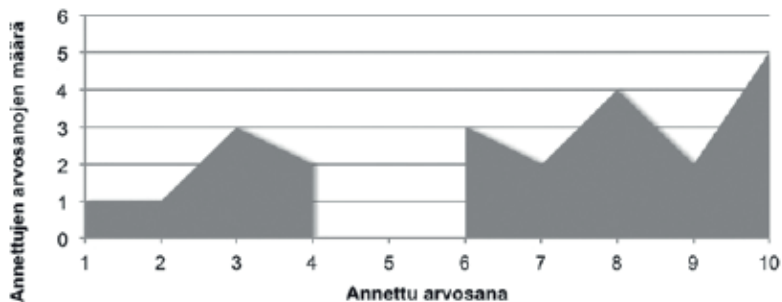
"Lempikohtani on karhunkämmen lyö!"

Olisitko osannut nimetä tai tunnistaa kuullessasi Satakunnan maakuntalaulun ennen kuin tulit mukaan osakuntatoimintaan?

Anna arvosana hypoteettiselle performanssille, jossa laulat Satakunnan laulun. Osaisitko sävelen ja sanat, kaikki säkeistöt?

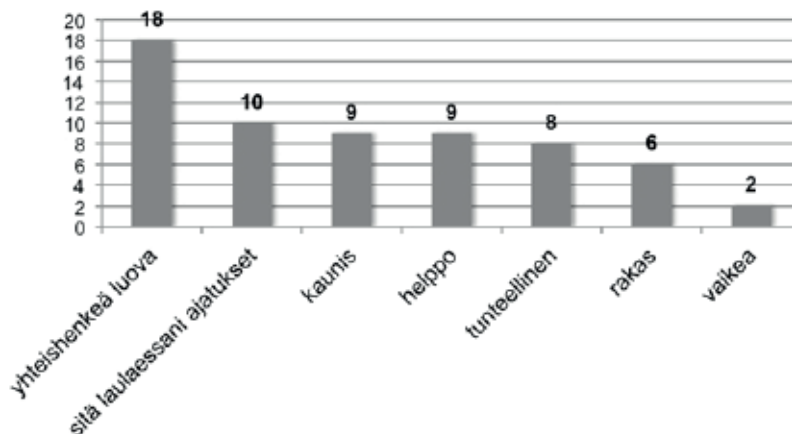
Keskiarvo oli 6,6. Ei huonosti, SatO!

"Tiesin, että Etelä-Pohjanmaan maakuntalaulu on Vaasan marssi, mutta en osannut sitä alkusanoja 'Miss' laaja aukee Pohjanmaa...' pidemmälle. Sen verran pohojalaanen äitini lauloi/lausui sitä kotona."

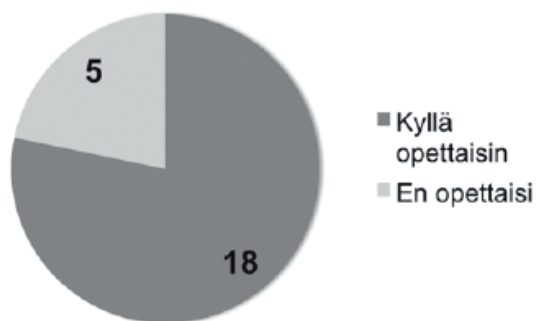
"Kautta koulun on maakuntalauluja laulettu ja varsinkin satakunnan laulu tuli hyvin tutuksi viimeistään yläasteella. Lukiossa jopa harjoittelimme koko koulun voimin satakunnan laulun ja maamme laulun laulua vuosittain ennen itsenäisyyspäivää."

"Eräs tuttavani luuli vuosia, että Satakunnan laulun ekassa säkeistössä lauletaan kyliin peltojen eikä yli peltojen."

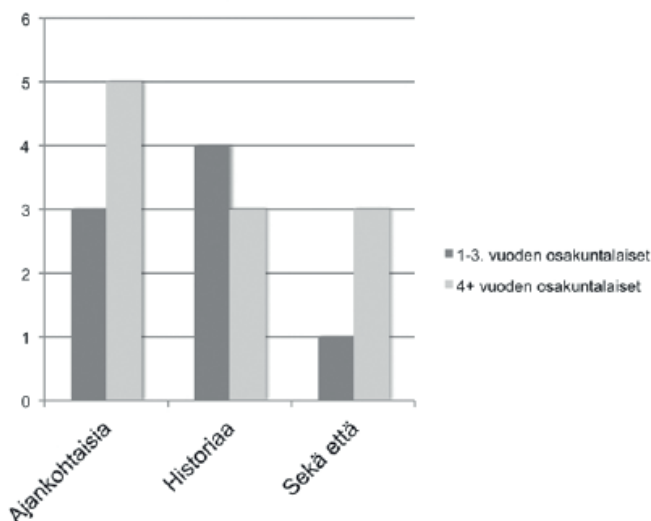
Satakunnan laulu on...

Jos hypoteettinen lapsesi ei oppisi
maakuntalauluaan muualla,
kokisitko sinä tärkeäksi opettaa
sen laulun hänelle?

Maakuntalaulut ovat...

...ja maakuntalaulujen tärkeydestä:

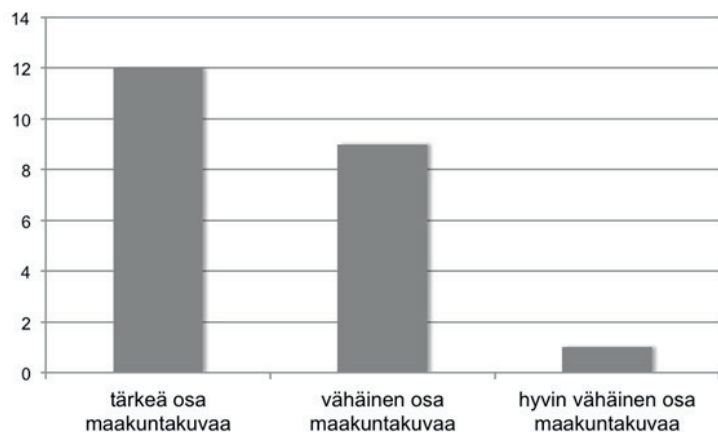
"Maakuntalaulujen tärkeys, samoin kuin satakuntalaisuus muutenkin, korostui vasta Helsinkiin muuttamisen jälkeen. Ennen sitä ne olivat vain pakollinen paha virallisia juhlallisuuksia, sen jälkeen tärkeä pakollinen paha virallisia juhlallisuuksia."

"Maakuntalaulujen osaaminen nykypäivänä on vähän kuin kirjoittaisi paperikirjeitä. Joidenkin mielestä aika on ajanut niiden ohi, mutta sitten kuitenkin niissä on mielestöntä fiilistä. Arvostan suuresti, että osakunnissa pidetään tätä perinnettä yllä."

"Satakunnan maakuntalaulu on pohjanmaan ja Kainuun jälkeen hienoin maakuntalaulu. On kunnia että maakuntalaulu ei ole samanlaista paskaa, kuin esimerkiksi Uudellamaalla."

"Maakuntalaulut antavat yleensä katuvan ja kauniin kuvan maakunnan perinteistä/historiasta/maantieteellisestä yleisilmeestä."

*Maakuntalaulukysely 2016
Toimittanut: Riikka Pasanen*

Hallituksen puheenjohtaja Tero Alitalo

Liityin osakuntaan vuoden 2008 keväällä. Olin aloittanut jo 2007 teologian opiskelut yliopistolla, mutta asuinpaikan takia Helsingin riemut eivät oikein herättäneet suurta kiinnostusta. Taisin itse asiassa kokeilla kepillä jäätä ja pistää asunnon hakuun Talolta jo syyskuussa, mutta en kuullut mitään vastausta, joten ajattelin juuttuneeni jonon häntäpäähän. Kun sitten keväämmällä pistin uutta hakemusta sisään, niin sain tietää, että edellinen hakemukseni ”oltiin varmaankin hukattu, mutta nyt olisi kämppä tarjolla”. Tämän ensikosketuksen saattelemana muutin vanhempieni avustuksella Kauniaisista Kampppiin, tarkemmin kutoskongille huoneeseen 609, vanhaan kunnon miekkariin. Kun olimme viemässä viimeisiä tavaroita huoneeseeni, niin vastaan käveli kaksi osakunnan naista iltapuvut päällä. En tietenkään siinä vaiheessa vielä tiennyt, että olin valinnut muuttopäiväksi vuosijuhlapäivän! Sitä myötä kuvani osakunnasta muodostui heti melko mielenkiintoiseksi. Koska tiedekuntabileet tai -toiminta eivät olleet allekirjoittaneelle se oma juttu, uskaltauduin Viisiin ensimmäistä kertaa vasta melkein kuukauden kämpässäni istuskelun jälkeen. Koin vastaanoton olevan niin perisatakuntalainen, että totesin samana iltana: Taisin löytää paikkani.

Seuraavana vuonna lähdin apuisännäksi – joka muuten olen ollut joka vuosi siitä lähtien – ja sittemmin olen ollut mukana vähän kaikessa, milloin jonkun pienemmän viran hoitajana, toimikunnan jäsenenä, maalaamassa Viisiä tai auttamassa muuten vain tapahtumien järjestelyissä. En ole erityisemmin pitänyt kirjaa siitä, mitä kaikkea olen osakunnalla tehnyt, mutta mieleen on jäänyt ainakin kaksi kierrosta laulunjohtajana, jossa pääsin käyttämään musiikillisia lahjojani ja oudosti sympaattista lavakarismaani hyödyksi viran hoitamisessa. Tähän liittyen myönnän olevani vastuussa aasinsiltojen (liiallisesta) käytöstä laulun alkuspiikeissä – tapa joka ei ole vielääkään onnistunut täysin hukkumaan. En ole sähköjämis kuten jotkut osakunnan jäsenet (lue: en saa asioita aikaiseksi), joten hallituksen jäsenenä toimiminen pariinkin otteeseen on ollut itselleni mielekäs tapa auttaa osakuntaa. Hallituksessa pääsee näkemään osakunnan toimintaa kokonaisuutena, kun esimerkiksi arvotaan osakuntailta-vuoroja saatujen toimintasuunnitelmien avulla tai pohditaan erilaisten keraluontoisten projektien toteuttamista. Asioita tapahtuu toki myös hallituksesta riippumatta, mutta hyvä hallitus on vähintäänkin tietoinen siitä mitä ympärillä tapahtuu ja osaa reagoida tapahtumiin kaikkia hyödyttävällä tavalla.

Suurin syy hakea hallituksen puheenjohtajaksi, oli uskomus siitä, että puheenjohtaja pääsee tarvittaessa auttamaan osakuntalaisia kaikenlaisessa toiminnassa. Koen, että kykyni kiinnostua vähän kaikesta mahdollisesta helpottaa juuri tällaisissa auttamistilanteissa. Tähän osakuntaikään mennessä taskujen pohjalle on kertynyt myös pari ”jonku olis ihan hyvä joskus tehdä vaiks jotain tällaista” -tyylistä projektia, joita tämän vuoden hallitus on lähtenytkin hyvällä mentaliteetilla toteuttamaan. Vuoden suurimmat haasteet johtuvat oikeastaan omista persoonallisuuspiirteistäni. Vähintäänkin puolet hallituksen puheenjohtajan hommista on asioiden valmistelua, joka ei ole ollut suurimpia vahvuuksiani. Haluan myös lähes pakkomielteenomaisesti tietää kaikki mahdolliset näkökulmat käsiteltävistä asioista, mikä voi ilmetä liiallisenakin ajan ja vaivan käyttämisenä asioiden koluamisen yhteydessä. Toisaalta omien mukavuusalueiden ulkopuolelle meneminen ja uusiin haasteisiin tarttuminen ovat itsensä kehittämisen peruspilareita, joka oli itselleni yksi tärkeä syy hakeutua hallituksen puheenjohtajan virkaan. Koen onnistuneeni virassani, jos osakunnan toiminta kehittyy tämän vuoden aikana yhä paremmaksi. Toisaalta sekin riittäisi henkilökohtaisella tasolla, että ymmärtäisin, saati muistaisin yksityiskohteisesti miten osakunnan kaikki asiat toimivat. Toivotavasti tämä tapahtuu ennen ensi tammikuuta. Onneksi osakunnalla myös hallituksen puheenjohtaja saa kysellä tyhmiä.

Kysymykset:

1. Miten päädyit tehtävääsi/virkaasi?
2. Mitä tekisit tehtävässäsi, jos aika ja raha ei olisi esteenä?
3. Mitä työssäsi on sellaista, jota ei satunnainen sivustakatsoja tulisi arvanneeksi?

Hallituksen jäsen / Tiedotussihteeri Milla-Maria Alhanen

1. Tiedotussihteerin toimi alkoi kiinnostaa minua jo pari vuotta sitten. Se on aktiivinen ja hauska virka, ja uskon siitä olevan hyötyä myös tulevaa työuraani varten.

2. Tiedottaisin asioista – etenkin tärkeistä tapahtumista – entistä enemmän, lähettäisin muistutusviestejä! Radiotiedotus olisi myös mahtavaa, mutta sellaista mahdollisuuttahan Satakuntatalolla ei ole. Ainakaan toistaiseksi.

3. Tähän ei toistaiseksi tule mitään mieleen. Olen toiminut virassani vasta niin vähän aikaa; ehkä vielä tulevan vuoden aikana päädyn kohtaamaan työssäni joitain arvaamattomiakin tehtäviä. Voin kertoa niistä sitten tarkemmin.

Hallituksen jäsen Miisa Lehtinen

1. Asuntolajohtokunnan puheenjohtajuuden jälkeen olin kiinnostunut näkemään, miten osakunnan päätöksenteko toimii. Usean osakuntavuoden jälkeen ajattelin, että minulla olisi hyvä näköala toiminnan kehittämiseen.

2. Järjestäisin osakuntalaisille maailmanympärysmatkan, jolla tutustuttaisi erilaisiin kulttuureihin. Rekrytoisin parhaan mahdollisen web-suunnittelijan tekemään osakunnalle huikaisevat uudet nettisivut.

3. Keskittymiskyvyn (ja pakaralihasten) testaamista pitkäänkin pidemmissä kokouksissa.

Hallituksen jäsen Santtu Artukka

1. Viime vuonna viran puolesta hallituksessa ollessani huomasin sen olevan mielenkiintoista ja halusin uusintakaudelle.
2. Myöntäisin enemmän rahaa erilaisten tapahtumien ja ekskujen järjestämiseen.
3. Erilaiset käytännön projektit, esimerkiksi turvallisuuskyselyn tekemiseen ja turvallisuusohjeistuksen valmisteluun meni paljon enemmän aikaa kuin mitä päälle päin näkyy.

Hallituksen jäsen / Stella Vahteristö

1. Olen hallituksessa toista kautta, ja halusin jatkaa, sillä hallitustyö on kiinnostavaa ja monipuolista, ja se opettaa taitoja, joista minulle on hyötyä muuallakin. Ajattelen myös, että osakunnan pitkäjännitteisen toiminnan kannalta on tärkeää, ettei koko hallitus ole ensikertalainen.
2. Lisäisin osakunnan ja Satalinnan säätiön elinten ja toimintojen yhteistyötä ja joustavuutta asumisolojen parantamiseksi entisestään.
3. Se, kuinka monenlaisia tehtäviä hallituslaiset pääsevät hoitamaan. Tämä ei ole vain kokoustamista ja keskustelua!

Kuvat: Tuukka Lindholm

Urheilutoimikunta

Kuva: Fanny Lepistö 3.3.2016

Toimikunta vasemmalta oikealle: Vihtori Mäntylä, Saana Valli, Pia Isolähteenmäki, Otto Porkka, Henri Honkanen ja Erik Salminen. Myös tällä hetkellä vaihdossa oleva Iiris Lehti kuuluu toimikuntaan. Toimikunnasta urheiluohjaajan virassa toimii Erik Salminen.

1) Paras SatO-urheilumuisto?

Pia muisteli lämmöllä tämän vuoden Karhuhiihtoa, sillä lunta oli ja meno oli hyvä! Erikin mielestä ei ollut mitään parempaa kuin juosta Jukolan Viesti 2015 kipeänä ja väärällä nimellä (oikeasti huikea setti!).

2) Mitä urheilulajia Aito Karhun tulisi mielestäsi harrastaa?

Eukonkantoa eukkona tai kuviokelluntaa kaljassa.

3) Jos aika ja raha ei olisi esteenä, mitä järjestäisit Satolle?

Toimikunnalle tuli mieleen laskuvarjohyppykurssi. Erik haluaisi viedä satakuntalaisen osakunnan tietävästi ensimmäisenä osakuntana maailman katolle, eli Mount Everestin huipulle.

OSAKUNNAN MÖKKI ELI SIPIN MÖKKI

Haronmäen isäntä vuonna 2016: Jenna Järvenpää

Kotipaikka: Kokemäki

Mökille matkaa kotoa: < 25 km

Sipin mökin lumo valtaa osakuntalaiset ja heidän rakkaansa vuoden ympäri hienoilla ja tunnelmallisilla tapahtumillaan. Osakunnalle vuonna 1963 Yrjö Sipin testamentin kautta siirtynyt Kauvatsalla sijaitseva Haronmäen tila käsittää viihtyisän mökkirakennuksen lisäksi perinteisen saunatuvan, jonka edessä on tavaksi muodostunut viettää Alastonta uuttavuotta. Nimensä mukaisesti mökillä vietetään aikaa niin vähissä vaatteissa kuin runsaissa juomissa ja ruuissa, kuitenkin akateemiset siveystavat muistaen.

Sipin mökin tarkoituksena on tarjota osakuntalaisille sekä heidän läheisilleen paikan levätä ja virkistyä uutteran aherruksen jälkeen. Mökille ovatkin tervetulleita osakuntalaisten lisäksi erilaiset paikan ainutlaatuisuutta sekä henkeä arvostavat ryhmät, lieneekö turhaa mainita mm. Satolaisten vanhempainilta 2000-luvun alussa tai SYK:n luontokerho Amici Naturae:n visiitit. Osakuntien yhteisistä mökkeilyistä Kauvatsalla on myös huhuja vieraskirjoissa.

Paikalle on mahdollista saapua Satakunnasta tai pääkaupunkiseudun vilskkeestä mitä erinäisin tavoin. Junan ja Onnibussin lisäksi suosiota ovat keränneet pyöräretti Mikko Mäkipään kanssa tai kimppakyyti ties kenen micralla. Sipin mökki on myös todistettavasti hetkellisesti siirtynyt Satakuntatalon Viisiin 12.3.2016, jolloin Haronmäen nykyinen isäntä sekä emeritusisäntä Salla Seppälä järjestivät osakuntalaisille mökkisitsit loimulohella sekä ufoilla. Jatkot vietettiin perinteisesti sekasaunan hämärissä.

Jos sinua kiinnostaa rauhallinen ja tunnelmallinen ympäristö luonnon välittömässä läheisyydessä takkatulen loimutessa lohta pääruoaksi klo 5 aikaan aamulla, niin tule paikalle nauttimaan satolaisesta vieraanvaraisuudesta sekä jatkamaan Sipin mökkiperinteitä.

Helsingissä 18.4.2016
Jenna Järvenpää

Uusi Haronmäen isäntä Virkailijainvaihdon karonkassa 29.1.2016. Kuva: Milla-Maria Alhainen.

Ville-Matti Honkanen sijoittamassa loimulohia takkaan 12.3.2016. Kuva: Heikki Hyyti.

S A T A K U N T A L A I S E N O S A K U N N A N V I E S T I S A T A K U N T A L A I S I L L E

Suomalaisilla on pitkä maastamuuton perinne: Suomesta ja Satakunnastakin on lähdetty sankoin joukoin etsimään parempaa elämää niin Yhdysvaltoihin, Ruotsiin kuin moneen muuhunkin maahan. Suomessa sen sijaan maahanmuuton historia on vielä melko lyhyt. Oikeastaan nyt syksyn 2015 ennätyksellisen turvapaikanhakijoiden määrän myötä moni suomalainen on ensimmäistä kertaa kohdannut tilanteen, että kotiraitilla vastaan tulee eri näköisiä ihmisiä kuin yleensä. Nyt puolestaan Suomeen on tultu etsimään parempaa elämää ja tulevaisuutta, eikä tämä ei ole mikään ihme: Suomi on hieno maa elää ja olla.

Satakunnasta on viime kuukausina kuulunut poikkeuksellisia uutisia. Me osakuntalaiset olemme seuranneet yleisen ilmapiirin kiristymistä huolestuneina. Tuntemattoman pelkoon perustuvat tunteet ovat muuttuneet kotimaakunnassamme pelottaviksi ja tuomittaviksi teoiksi, joissa on aiheutettu lisää ahdistusta ihmisille sekä tuotettu vahinkoa julkiselle omaisuudelle.

Me satakuntalaiset ylioppilaat haluamme jatkossakin olla ylpeitä kotimaakunnastamme. Haluamme, että Satakunnasta tulee ihmisille mieleen omaleimaisen särmikkäällä väestöllä ja kauniilla luonnolla siunattu tulevaisuuteensa luottava maakunta eikä vastaanottokeskusten tuhopolttoyri-tyksiin ajautuva kriisialue. Uskomme, että kaikki asiat voidaan sopia yhdessä rauhallisesti keskustelemalla. Täältä parempaa elämää etsivät ovat niin Suomelle kuin Satakunnallekin mahdollisuus. Toivomme, että satakuntalaisilla riittää tahtoa auttaa hädänalaisia ja toivottaa tulijat tervetulleeksi uuteen kotimaakuntaansa.

Satakuntatalossa Helsingissä 17.2.2016

Hanna Hannus
Kuraattori

Tero Alitalo
Hallituksen puheenjohtaja

SATAKUNTAA SUKSIEN!

Osakunnan perinteinen hiihtoretki, Karhuhihto, järjestettiin tänä vuonna jo kuudetta kertaa. Reitti kulki viime vuoden ystävyyskunnasta Jämsijärveltä Karvian kautta aina uuteen ystävyyskuntaan Honkajoen asti. Yhteensä hikisiä hiihtokilometrejä kertyi viikonlopun aikana lähes 70. Hiihtosää oli mitä mainioin: auringonpaistetta ja pientä pakkasta. Lumipeite, paikoitellen jopa paksu sellainen, oli hiihtäjien ja erityisesti suksenpohjien ilona koko matkan. Varhain lauantaiaamuna aloittivat hiihtoseikkailunsa 12 urheaa satolaista sekä kolme Härmäläis-Osakunnan edustajaa, joita hiihtokärpänen oli päässyt puraisemaan viikkoa aiemmin järjestetyssä härmäläisten omassa Ilveshiihdossa. Takana oli vaihtelevasti nukuttu yö, sillä Jämsijärven kunnan edustajien kanssa vietetyn illallisen jälkeen tarjolla oli pientä iltaohjelmaa, kun maan kuulut Yö-yhtyeestä tutut Juki ja Daffy esiintyivät läheisellä Jämiareenalla ja karhuhihtäjille oli tapahtumaan järjestetty vapaa pääsy. Maakuntien viikonloppuriennot ovat tunnetusti viljejä.

Lauantain määränpäähän, Karviaan, saapui lopulta väsynyt ja kaikkensa Jämin harjuille antanut joukko. Hiihtäjät selvisivät päivästä omin avuin viimeisen etapin autosiirtymää lukuun ottamatta, mutta jo vuosia Karhuhihdossa uskollisesti palvellut huoltoauto Koppi, joutui itseään suurempien haasteiden eteen. Ollessaan matkalla toiseen huoltoon tuli Koppi tien päähän, jatkoi siitä vielä urheasti suon yli, mutta jumittui lopulta peltoon, josta läheinen maajussi kävi sitten ystävällisesti auttamassa Kopin takaisin paremmille urille ja matka pääsi taas jatkumaan. Hiihtäjät jaksoivat hyvin muutamasta väliin jääneestä huollosta huolimatta, kun aikataulujen venymisen vuoksi Niinisalon sotku ehti avata ovensa ja hiihtäjiä odottivat herkulliset munkkikahvit. Munkkien voimalla, kaunista auringonlaskua ihaillessa loppumatka Karviaan, Hämeenkaan reunaan pitkin lykittiinkin lennokkaasti.

Karviassa ilta kului rauhallisissa merkeissä: kunnan tarjoama maukas päivällinen, Karhuviestin luovutus kunnan edustajistolle, kuulumisten vaihtoa, lämmin sauna, muutama pyörähdys koskemattomassa hangessa, eväiden valmistus seuraavaa päivää varten ja käpertyminen makuupussin uumeniin.

Sunnuntaiaamuna aamupuuron jälkeen napsautettiin monot kiinni suksiin, tartuttiin tiukasti sauvoihin ja lähdettiin päättäväisesti suksimaan kohti itää, Honkajoen Jyllyä. Vaikka lauantai painoi jaloissa, tieto siitä, että nyt edessä olisi lopullinen määränpää, kevensi ihmeellisesti sekä mieltä että painavia lihaksia.

Kilpaa auringon kanssa hymyillen karhuhiihtäjät suksivat läpi Pohjois-Satakunnan männikkömetsien ja kauniiden soiden. Huolto toimi sunnuntaina ongelmitta. Koppi pysytteli leveämmillä teillä ja palveli maaliin asti. Huollossa tarjolla oli aina lämmintä mehua, kylmää kaljaa, itse tehtyjä voileipiä, hedelmiä, makeisia ja suklaata, mitä ikinä mieli voi tehdä.

Maalissa hiihtäjiä odotti lämmin sauna, sekä oikein herkullinen ja runsas honkajokinen noutopöytä sahtia unohtamatta. Ruokailun jälkeen luvassa oli koko viikonlopun huipennus, kun Karhuviesti päästiin luovuttamaan Honkajoelle. Ennen kotimatkaa lähtöä jaettiin hiihtäjille matkalukemiseksi Honkajoen kunnan historiikki ”Pohjosen porstuas, Hämeen hännillä” sekä paperikassallinen paikallisen leipomom tuoreita leipiä.

Kaiken kaikkiaan viikonloppu sujui hienosti, kiitos siitä mahtavalle huoltotiimille, vieraanvaraisille kunnille, sekä ennen kaikkea reippaille hiihtäjille! Suuremmilta väline- ja raajarikoilta välttyttiin, eikä dopingkärjykään käynyt. (S)portviini on edelleen Karhuhiihdossa sallittujen aineiden listalla ja hämäläiset hieman kummastelivat sen käytön vähäisyyttä. Ensi vuonna matkaan lähdetään Honkajoelta, toivottavasti vähintäänkin yhtä suurella joukolla ja yhtä hienoissa olosuhteissa!

Teksti: Pia Isolähteenmäki

Kuva: Heikki Hyyti

Osakunnan kraati vastaa

1) Mitkä ovat mielestänne merkittävimmät pyhäpäivät ja miten Kraati on nämä huomioinut Satolla?

Joulu ja pääsiäinen. Perinteen vuoksi, mutta myös hengellisestä näkökulmasta. Näistä pääsiäinen on kristityille ehkä vielä tärkeämpi juhla. Silloin Jeesus voitti kuoleman ja kantoi meidän vikamme, jotta me saataisiin elää ja iloita vapaina! Osakunnalla jouluun hiljennytään tehartauksissa ennen joulua. Pääsiäinen näkyy osakunnalla selvemmin. Esimerkiksi kevään okissa maalasimme pääsiäismunia ja ennen pääsiäistä järjestetään vuosittain paasto, jolloin satolaiset voivat paastota niin hengellisin kuin maallisin perustein. Pääsiäisen alla tehartauksissa ja punkkupiireissä keskustellaan paaston tarkoituksesta ja sen etenemisestä. Paaston jälkeen syödään yhdessä paaston päätösateria, joka tänä vuonna oli

3) Minne Kraati matkustaisi ajasta ja paikasta riippumatta? Perustele.

Emmauksen tielle pääsiäisen aikoihin n. 2000 vuotta sitten, jolloin Jeesus oli jo tuomittu, ristiinnaulittu, ja ylösnoussut. Juuri sillä tiellä, joka vei Emmaus-nimiseen kylään hän ilmestyi opetuslapsilleen ja todisti näin vielä uudestaan todella voittaneensa kuoleman ja olevansa Jumalan poika. Eli sinne mentäisiin Jeesusta katsomaan!

2) Miten saton toiminnassa tulisi huomioida erilaiset uskonnot?

Vaikka ainakin tämän vuoden kraati on ”hihhuli-kappalaisen” vuoksi varsin kristillinen, halutaan me toivottaa kaikkien uskontokuntien edustajat tervetulleeksi. Vaikka tehartaus on selvästi kraadin tapahtumista kristillisin, on sinne yhtälailla tervetullut agnostikko, ateisti tai minkä tahansa muun uskonnon edustaja. Heitä toivoisimmekin sinne enemmän, sillä tehartaus on nimestään huolimatta aina osallistujensa näköinen. Joskus vaan jutellaan niitä näitä teen ääressä, mutta useasti luetaan myös Raamattua ja rukoillaan. Satolla ei nykyisen kraadin aikana ole tullut vastaan ainakaan näkyvästi muita kuin kristinuskon edustajia, joten erityiselle toiminnalle ei ole ollut kysyntää. Muihin uskontoihin ollaan vuosien varrella tutustuttu erilaisilla excuilla. Viime vuonna käytiin naapurissa juutalaisten luona 20 hengen voimin. Toissa vuonna taas matkustettiin Suomen ainoaan munkkiluostariin ja jäätiin oikein yöksi!

Kuvassa kraadin pääsiäisbrunssi 30.3.2016.

På Amazing Race

Ahdistus täyttää metrovaunun. Hikikarpalo valuu ohimoani pitkin alas. Aika tuntuu matelevan, mutta minuutit vilistävät eteenpäin puhelimen näytöllä. Miten kukaan voi olla niin töhö, että myöhästyy laivasta?

Se tuntui hyvältä idealta. Festival På Boten, luonnollinen jatko vuosijuhlaviikolle. Päivä Tukholmassa –risteily. Mahdollisuus lähteä Pohjoismaiden suurimpaan kauppakeskukseen, joka sijaitsee vain muutaman minuutin junamatkan päässä Tukholman ydinkeskustasta. Uusi ja moderni, ja rakennettu ajatellen ihmisten viihtyvyyttä. Miten tällaisesta voisi kieltäytyä? Aikaa olisi runsaasti – laiva lähtee takaisin kohti Suomea vasta illemmalla. Laukusta voi onneksi jättää kaiken ylimääräisen tavarahan hyttiin, palaammehan kuitenkin samalla laivalla.

Saavumme valtavan, timantin tavoin hohtavan ostoskeskuksen eteen. Onnellisuuden tunne valtaa minut. Millaisen virheen olisinkaan tehnyt, jos olisin päättänyt olla tulematta! Astumme sisälle ja pystyn kuvittelemaan, miltä Titanicin matkustajista on tuntunut heidän astuessaan ensimmäistä kertaa laivaan. Miten ihminen voi rakentaa jotain näin kaunista? Joka puolelta kuuluu heleää linnunlaulua ja nenääni leijailee viekoitteleva kahvin tuoksu. Kiertelemme hetken ja löydämme hyvän kahvilan, josta päätämme ottaa jotain pientä syötävää. Mitään täyttävää ei kannata syödä nyt, sillä illalla meitä odottavat laivan notkuvat buffetpöydät. Katson kelloa. Aikaa on vielä jäljellä, mutta voisimme alkaa lähteä pikkuhiljaa, jotta varmasti ehdimme.

Ulko-ovien lähellä näemme jotain, mitä emme vain voi ohittaa. Näyttelytilassa kimaltelee keinovalojen loisteessa kirkkaan punainen, sulavalinjainen ja kaikin puolin täydellinen, sähköautojen lyömätön kuningas, Tesla Model S. Siitä on saatava kuva. Kuinka kateelliseksi muut tulevatkaan nähdessään kuvat, joissa poseeraamme auton vierellä. Lähdemme kohti lähijunaa (pendeltåg!), jolla pääsemme takaisin Tukholman sydämeen. Emme malta odottaa kuvien kanssa takaisin laivaan pääsyä, vaan päätämme lähettää muulle ryhmälle parhaimmat kuvat autosta. ”Tullaan ihan just, ostetaan tästä ensin auto”

Maisemat muuttuvat sumeaksi junan pyyhältäessä Tukholman syrjäisempien alueiden läpi. Omakotitaloalue, pelto, graffitein koristellut harmaat betoniseinät. Juna hidastaa vauhtiaan. Tässä ei pitäisi vielä olla pysäkkiä. Juna pysähtyy kokonaan, sydämeni hyppää kurkkuun. Jäävuori. Ikuisuudelta tuntuvan ajan jälkeen alkaa metallisena särisevä, mumisevalla äänellä puhuttu kuulutus ruotsiksi, ei englanninkielistä käännöstä. Tästäkö nyt on pääteltävä, mitä on tapahtunut? Kysymme vieressä seisovalta herrasmieheltä, mitä kuulutuksessa sanottiin. ”I don’t know, I wasn’t listening. But this is normal.” Ei kai me voida olla ainoat tässä junassa, joilla on kiire? Minuutit kuluvat, mitään ei tapahdu. Pelko alkaa hiipiä keskuuteemme – jos juna ei pian jatka matkaansa, myöhästymme laivasta. On soitettava matkaseurueellemme, jos laiva pitäisi portit auki hieman kauemmin. Puhelu sujuu hyvin, saamme ”kyllä te ehditte” –kommentteja. Kunnes puhelimen toisessa päässä tajutaan, että emme ole metrossa, vaan junassa. Hiljaisuus. ”Menen puhumaan infoon, mutta en lupaa mitään.” Hitto.

Juna nytkähtää liikkeelle. Vielä on mahdollisuus ehtiä laivaan. Pääsemme seuraavalle pysäkillä ilman ongelmia. Siitä seuraava on meidän pysäkkimme. Hiomme taistelusuunnitelmaamme laivaan ehtimisen suhteen. Hätäantäytä ei saa, sillä tarkkaavaisuuden menettämiseen ei ole aikaa. Ja juna pysähtyy taas pysäkkien välille. Ei voi olla totta. ”Voi v*ttu Ruotsin VR!”

Vihdoinkin, Tukholman päärautatieasema. Aukeavatko junan ovet aina näin hitaasti? Suunnan tarkistus ja juoksuksi. Miksi ihmiset matelevat? Miksi ihmisiä on näin paljon? Miksi kukaan ei tajua tehdä tietä kiireisenä juokseville? Mistään ei tunnu pääsevän läpi. Olen vähällä huutaa ”TEHKÄÄ TIETÄ!”, kunnes portaisiin saapuessa ruuhka hellittää. Oikea metrolaituri löytyy helposti. 3 minuuttia metron saapumiseen. Kun oikea metro saapuu laiturille, ihmisiä virtaa ovista ulos niin valtavana massoina, että metroon sisälle pääsemiseen tuntuu kestävän ikuisuus. Ja toinen siihen, että muutkin matkustajat pääsevät sisälle. Miksi kukaan ei tunnu tajuavan, että meillä on kiire?

Gärdet. Syöksymme ulos metrosta, juoksemme rullaportaisiin. Ulos päästessämme herää epäilyksen kipinä. Tämä ei näytä oikealta. No, ehkä muistini vain pettää. Jatkamme juoksua. Pääsemme tien päähän, katsomme oikealle. Siellä pitäisi näkyä puistoa, merta ja laivojen kattoja. Sen sijaan näemme vain peltoa. Olemme tulleet ulos metron väärästä päästä. Kello raksuttaa eteenpäin, ehtimisen mahdollisuudet valuvat sekunti sekunnilta hukkaan. Mihin suuntaan nyt pitäisi mennä? Emme voi olla kaukana, joten metrotunneliin palaaminen on virhe. Kysymme vastaantulijalta neuvoa. ”Ai teillä on kiire? Kannattaa mennä tuonne bussipysäkillä ja odottaa bussia!” Bussia?! Miten pitkä metrotunneli oikein on, jos päästä päähän –matka käy nopeimmin bussilla? No, ei ole muuta vaihtoehtoa kuin noudattaa neuvoa ja juosta pysäkillä. Pysäkillä päästyämme maisemat alkavat onneksi näyttää tutuilta – löysimme metron tutumman sisäänkäynnin! Jalanpohjat särkevät, juoksemisesta ei tule mitään. Enää en edes uskalla katsoa kelloa. Joukkomme nopein jatkaa juoksua, hän liittää kuin siivillä! Me seuraamme perässä hieman rauhallisemmalla tahdilla. Pääsemme terminaaliin, jossa kärkimiehemme tulee jo meitä vastaan. ”Me lähetään kaverit Turkuun!”

Pääsemme terminaaliin, jossa uudet laivaliput on jo ostettu ja Helsingin tukijoukot tutkivat Turku-Helsinki – välin joukkoliikennedyhteyksiä. Kaksi tuntia laivan lähtöön. Vaatteemme ovat hiestä märkiä juoksemisen takia, eikä vaihtovaatteita ole, hygieniatarvikkeista puhumattakaan. Ja buffetillallisesta on turha edes unelmoida. Päätämme tutustua lähialueisiin ja lähteä yhden metropysäkinpäässä olevaan kauppakeskukseen hankkimaan ruokaa ja jotain puhdasta päällepuhettavaa. Kauppakeskus löytyi helposti ja pääsimme tekemään löytöjä apteekkiin – kaikki tarpeellinen alle 100 kruunulla!

Palaamme erittäin hyvissä ajoin takaisin terminaaliin. Kuka nyt haluaisi myöhästyä laivasta? Loppu hyvin, kaikki hyvin. Ja me tullaan ihan just!

JUHLATOIMIKUNTA

Juhlatoimikunnan kokoonpano: Juhlamestari Maiju Lehti (2015-2016), (Skumppa)-Johannes Vihervirta, Salla Tuononen, Veera Sinervo, Tiera Hirvonen. Juhlatoimikuntaan kuuluu myös automaattisesti osakunnan emäntä ja isäntä.

1) Miten luodaan onnistuneet juhlat?

Hyvät tyypit ja hyvä skumppa tekevät juhlan kuin juhlan! Myös lausahdus ”hyvin suunniteltu on jo puoliksi tehty” on fakta, jonka juh latoimikuntakin allekirjoittaa. Pitää kuitenkin myös muistaa sekä hyväksyä se tosiasia, että kuten juhlaboolin ja juhlaruoan valmistaminenkin on juhlien onnistuminen usein kiinni vain hyvästä tsägästä.

2) Kesä tulee pian. Miten selviytyä sukujuhlista?

Selviytymiskeinoja kesän sukujuhlia ajatellen ei ole kuin kukkia kedolla, mutta niitä on kuitenkin olemassa. Tässä listattuna juh latoimikuntalaisten muutama suosikki-kikka:

1. Pokka.

Pokerinaamasta ei turhaan ole tehty lauluja- etenkin sukujuhlissa sillä pääsee pitkälle. Pokerinaaman käytön tyyli on vapaa.

2. Tilanteen hyväksyminen ja mahdollisuuden antaminen

Onko se muka niin paha kuin miltä saattaisi aluksi kuulostaa? Siinä pähkinä purtavaksi ensi sukujuhliin motiiviristiriidan syntyessä.

3. Tuplabuukkaus

Joko näennäinen tai todellinen. Tämä käyttöön toki vain äärimmäisessä hätässä.

4. Jeesusteippi

Tällä kikalla pysyy hymy korvissa läpi illan.

5. Auto.

Auto pelastaa aina. Vaikka auto saattaakin lähtökohtaisesti kuulostaa enemmistön korviin enemmän uhkalta kuin mahdollisuudelta, on kuskikortin omaavalla kuitenkin aina mahdollisuus painaa kaasupohjaan ja vilauttaa perävaloja heti jälkiruokakakun jälkeen jos paha olo alkaa hiipiä sisimpään muussakin mielessä kuin kermakakkuövereissä. Toisaalta jos juhlat äityvät villiksi, voi auton aina hylätä yöksi juhlapaikalle. Tässä tilanteessa etsi käsiisi se serkku, joka yleensä tarjoutuu maksamaan kimpataksit keskustan suuntaan meneville.

3) Toimikuntanne saisi vastuullensa satolaisten ja presidentin tapaamisen. Minkälaiset juhlat järjestäisitte ja missä?

Tilaisuus olisi tottakai lämminhenkinen ja rennon letkeä, ihmiseltä ihmiselle-henkinen kohtaaminen. Edustamista ja pönöttämistä presidenttipariskunta saa tuta arjessaan muutenkin kystä kyllin. Saulikin on after all vain kuolevainen ihminen, joka on vielä kaiken lisäksi joutunut naimisiin porilaisen kanssa. Tämän asian kohtaaminen on varmasti Saulille itselleenkin välillä melko rankkaa, joten juhlissa presidenttipariskunnalla pitäisi olla mahdollisuus saada heittäytyä ja heittää aivonsa hetkeksi velvollisuuksistaan narikkaan. Illan aktiviteetteina voisi satolaishenkeen olla Aito-karhun etsintää, kutoskongilaisen kiljun juontia sekä loppuillasta rullaluistelua Kilta-huoneessa Saulin johdolla. Jatkot voisivat startata avoimien jamien merkeissä osakunnan bändikämpällä.

Kuva: Tuukka Lindholm

Luopuminen

- Jenna Järvenpää -

*Sinä sikisit minusta kuin enkeli,
kohti kirkasta,
rapsakkaa ilmaa.*

*Sinä koettelit rajojani,
kosketit sisintäni,
mutta olit liian voimakas minulle,
heikko maailmalle.*

*Lepää suojassa sumuverhon,
rakas lapsi tulikehdon.*

Kuva: Saana Valli

TERVETULOA KIRJASTOON

Osakunnan kirjasto taipuu moneen: siellä voit opiskella, lukea lehtiä, lainata kirjoja tai vaikka kokoustaa toimikuntasi kanssa!

Kirjastonhoitaja tilaa vuosittain osakunnalle äänestyksellä valittuja sanoma- ja aikakauslehtiä. Tänä vuonna lehtiä on tilattu neljä, Helsingin-Sanommat, Suomen kuvalehti, Tieteen kuvalehti ja National Geographic. Lehdet löydät kirjaston vitriinikaapin hyllyltä nimikoiduista mapeista. Lehtiä saa lukea osakuntahuoneistossa.

Kirjastotoimikunta pitää kirjastopäivystyksiä torstaisin kello 20-21, jolloin osakuntalaiset voivat tulla tutustumaan kirjaston valikoimaan ja lainaamaan kirjoja. Laina-aikaa on vanhemmilla teoksilla neljä viikkoa ja uutuuksilla kaksi viikkoa. Ajasta voidaan myös tarpeen tullen neuvotella.

Kirjaston valikoima on verrattain laaja, valinnanvaraa on nelipolvisesta Kalevalasta aina viime vuonna Finlandia-palkittuun Oneironiin. Kaunokirjallisuusvalikoimasta löytyy dekkareita, rakkausromaanveja, yhteiskunnallisia teoksia, historiallisia romaaneja ja runoteoksia. Kaunokirjallisuuden lisäksi kirjastossa on keitto- ja tietokirjoja ja kaikkea siltä väliltä! Jutun loppupuolella esittelemme muutamia uusimpia kirjahankintoja.

Kevään aikana kirjastoon ilmestyy uudenlainen ilmoitustaulu, jossa kirjastotoimikunta vinkkaa kuukauden kirjallisuusaiheiset menovinkit, sekä suosittelee uutta luettavaa. Lisäksi kirjastotoimikunta mainostaa osakuntalaisille kesälukemista Instagramissa toukokuun ajan.

Suosittellemme lämpimästi osakuntamme kirjaston kirjavalkoimaan tutustumista! Mikäli et löydä etsimääsi kirjaa HelMetistä tai yliopiston kirjastoista, kannattaa tarkistaa myös SatOn kirjasto, jossa varausjonot ovat ainakin toistaseksi huomattavasti muita Helsingin kirjastoja lyhyemmät!

Anja Snellman
Antautuminen (2015)

Antautumisen kieli on ilmavaa ja kevyttä, jokseenkin proosa-runoa muistuttavaa. Teos ei kuitenkaan aiheeltaan ole kevyt eikä ilmava. *Antautuminen* sopii kirjan nimeksi oivallisesti, sillä Snellman purkaa viimeinkin muurit lukijoiden ja itsensä väliltä ja kirjoittaa siitä, miltä tuntuu kun elämänmittaisille kokemuksille, kuten arkuudelle, aisti-herkkyydelle ja ulkopuolisuudelle löytyy viimein vastaus.

Teos etenee melko kronologisesti lapsuuden kokemuksista ja sekavasta perhe-elämästä nuoruuteen, ystävyyyksiin ja rakkauksiin, avioliittoon ja äitiyteen ja lopulta vapautumiseen. Kaikelle vaikeudelle ja ahdistukselle löytyy yksinkertainen selitys, erityisherkyys. Snellman käsittelee omaelämän-kerrallisella otteella kokemuksiaan ympäröivästä maailmasta. Voimakas kokeminen, ihmisten välttely, keittiön pöydän alle piiloutuminen ja neuroottinen listojen teko ovat olleet osa päähenkilön elämää ensimmäisistä elinvuosista lähtien.

Snellmanin teosta on kritisoitu sen lokeroivasta ja luettelomaisesta tyylistä. Itse kuitenkin haluaisin nähdä tyylin osana kirjan teemaa. Snellmanin elämä erityisherkkänä ihmisenä on ollut nimenomaan ihmisten lokeroitua ja luetteloiden kirjoittelua, miksei myös teos voisi tyyliältäänkin kuvata sitä.

Laura Lindstedt
Oneiron (2015)

Finlandia-palkittu *Oneiron* ei ole ihan tavallinen romaani. Kerrontansa puolesta se taipuu välillä jopa runoudeksi tai sadun kaltaiseksi. Romaani sisältää myös yllättäviä kohtia, joihin Lindstedt on keksinyt tietokirjamaisia selostuksia, lehtiartikkeleita ja yhden luennonkin. Vaihtelevien tekstilajiensa lisäksi teos yllättää myös teemallaan. Romaani kertoo seitsemästä erilaisesta naisesta, jotka kukin ovat eri maista kotoisin. Nämä naiset joutuvat eräänlaiseen kuolemanjälkeiseen välitilaan, jossa ei ole mitään ja josta ei voi paeta – paitsi sanoin ja kertomuksin.

Lue loput itse!

Vege! Tuoreita makuja kotikeittiöstä (2015)

Alex Nieminen ja Riikka Sukula ovat kirjoittaneet kasvisruokakirjan, joka ei sisällä tofua, seitania tai soijaproteiini- valmisteita. *Vege!* (2015) kirjassa on kyse yksinkertaisesta ruoasta, joka valmistetaan tuoreista vihanneksista ja kesällä toki torin tuotteista. Kirja tarjoaa reseptejä salaatteihin, pestoihin, mielikuvituksellisiin pääruokiin ja herkullisiin keittoihin.

Kirja heijastaa Sukalan kotimaata, Italiaa, mutta pastan, risoton ja pizzan lisäksi, mukaan on otettu myös intialaisen keittiön tunnetuimpia suosikkeja. Valmistus ei vaadi kalliita raaka-aineita ja mausteet jokseenkin toistuvat useammassakin reseptissä, jolloin niille löytyy varmasti käyttöä.

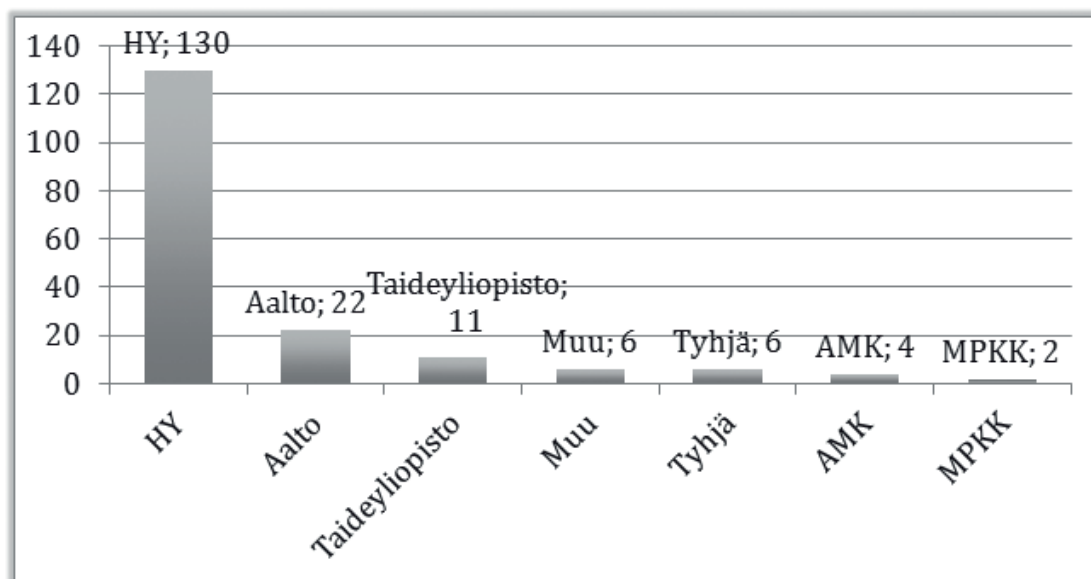
Grafiikaltaan kaunis teos on resepteiltään selkeä ja tuntuu siltä, että resepteihin on vaivatonta tarttua arjen kiireessäkin. Kokeile aluksi vaikka munakoiso-mozzarellapaistosta eli *parmigiana alla melanzaneaa*.

Kesäterveisn, Veera Sinervo & Minttu Levander

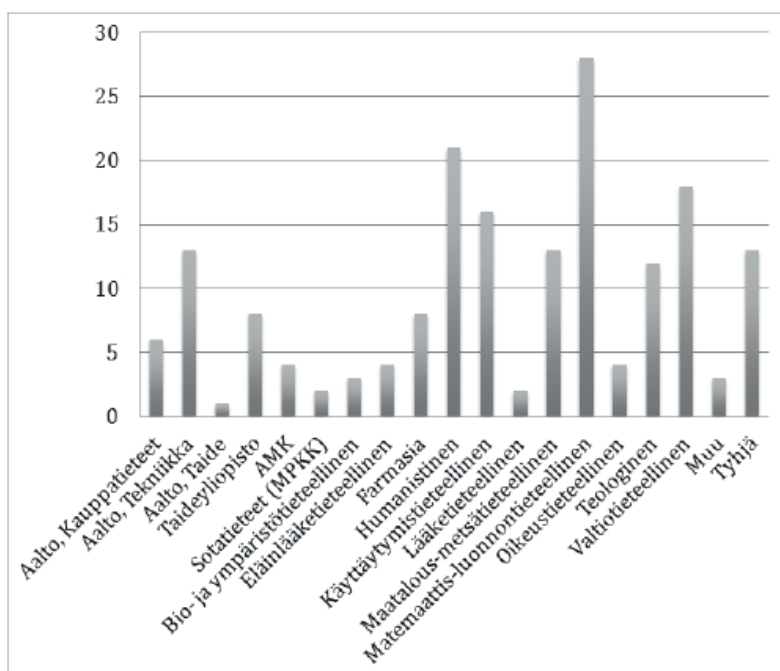
MISSÄ SATOLAISET OPISKELEE

Jäsenrekisteriin ilmoitettujen tietojen pohjalta suurin osa (72%) lukuvuonna 2015-2016 jäsenmaksun maksaneista osakuntalaisista opiskelee Helsingin yliopistossa. Osakuntalaisia löytyy myös Aalto-yliopistosta, Taideyliopistosta, ammattikorkeakouluista, Maanpuolustuskorkeakoulusta ja muista Suomen yliopistoista. Osa jäsenistä ei ole halunnut kertoa jäsenrekisteriin, missä ja mitä opiskelee.

Miten osakuntalaiset ovat jakautuneet tiedekuntien kesken? Eniten osakuntalaisia löytyy matemaattis-luonnontieteellisestä tiedekunnasta, toiseksi eniten humanistisesta tiedekunnasta ja kolmanneksi eniten valtiotieteellisestä tiedekunnasta. Yli puolet SatOn Helsingin yliopistossa opiskelevista jäsenistä opiskelee jossakin näistä kolmesta tiedekunnasta.

Koonnut: Elina Honko

OSAKUNNAN 362. VUOSIJUHLA

SatO:n ihastuttava ystävyysjärjestö Gästrike-Hälsinge Nation, tuttavallisemmin GH

Otto Porkan musiikkiesitys

SatO:n kuoron esitys

Osakunnan kuraattorin, Hanna Hannuksen puhe

Valmistuvat osakuntalaiset, mukaan Kiltaan!

Osakunnan seniorijärjestö Satakunnan Kilta kerää yhteen entisiä osakuntasukupolvia, järkeää juhlia ja muita tapaamisia ja pitää yhteyttä kotimaakuntaan. Seuraavassa muutama kysymys ja vastaus Killasta. Tutustukaa toimintaan jo opiskeluaikana ja lähtekää mukaan valmistumisen jälkeen!

Miten Kilta syntyi?

Tämänkin idean takana on 1900-luvun alkupuolen inspiä Maila Talvio. Hän esitti ajatuksen yhteisöstä, joka auttaisi pitämään osakunta-aikana muodostetut ystävyys-suhteet tiiviinä työelämään siirtymisen jälkeenkin. Killan perustamiskokous pidettiin 19.1.1924. Ensimmäiseksi oltermanniksi valittiin 39-vuotias Eurajoelta kotoisin ollut Kallion yhteiskoulun rehtori Jalmari Jaakkola, joka myöhemmin toimi Helsingin yliopiston Suomen historian professorina vuosina 1932-54. Jaakkola toimi Killan oltermannina peräti 40 vuotta!

Mitä Kilta tekee?

Kilta järjestää juhlia ja tilaisuuksia, joissa osakuntaseniorit voivat tavata toisiaan ja pitää yllä osakunta-aikana syntyneitä ystävyys-suhteita. Tärkein tapahtuma on Satakuntatalossa tammi-kuussa vietettävä vuosijuhla. Kiltalaiset vierailevat osakuntamuistoja pukeutumalla frakkeihin ja iltapukuihin, nauttimalla notkuvasta satakuntalaisesta pitopöydästä ja tanssimalla vanhoja tansseja. Vuosijuhlaesitelmöitsijäksi pyydetään aina joku satakuntalaislähtöinen tai Satakuntaan liittyvä henkilö. Viimeiset kolme vuosijuhlapuhujaa ovat olleet professori Jorma Uotinen, Mighty Eagle Peter Vesterbacka ja museonjohtaja Juhani Ruohonen. Osakuntalaiset pääsevät vuosijuhlaan puoleen hintaan, joten kannattaa tutustua meininkiin jo opiskeluaikana.

Kevään senioritapaamisen Kilta järjestää vapulounaan merkeissä Lastenlehdon patsaanlakituksen jälkeen. Syksyllä vuorossa ovat Seniorisitsit Viisissä. Viime vuoden uutuus olivat Elina Lähdeniemen aloittamat nuorseniorikaljat. Kilta pyrkii myös järjestämään vuosittain osakuntaillan. Uudet tapahtumaideat ovat aina tervetulleita!

Kilta pyrkii myös järjestämään vuosittain osakuntaillan. Aivan pian, tarkalleen ottaen 25.5., Kilta järjestää Viisissä Killan Uraillan, jossa kiltalaispanelistit keskustelelevat omista kirjavista työuristaan ja vastaillevat osakuntalaisten kysymyksiin työelämästä, elinikäisestä oppimisesta ja muusta mielenkiintoisesta. Kannattaa tulla paikalle!

Osakunnan historiaan liittyvänä hankkeena Kilta aloitti viime vuonna keskustelut Satakunnan Museon johdon kanssa siitä, millä tavoin Kilta, Osakunta ja Säätiö pystyvät auttamaan museota sen pannaessa esille Maila Talvion ja Juuse Mikkolan esineistöä koostuvaa Laaksola-kokoelmaa uuteen perusnäyttelynsä.

Kuka voi liittyä Kiltaan?

Vaikka Satakunnan Kilta on ensisijaisesti SatOn senioriyhteisö, voivat siihen liittyä muutkin kuin entiset osakuntalaiset. Killan sääntöjen mukaan ”Uusiksi jäseniksi Killan hallitus hyväksyy Satakuntalaisen Osakunnan entisiä jäseniä puolisoineen, muita korkeakouluissa opiskelleita satakuntalaisia puolisoineen sekä muita Killan tarkoituksellisesti edistäneitä henkilöitä.” Jäsenyyssuhteet ovat siis sopivan väljät, jotta muitakin kuin pelkkiä osakuntakavereita voi kutsua mukaan.

Ketkä Killassa toimivat?

Killan toimintaa pyörittää hallitus ja virkailijat. Killan hallitukseen kuuluvat puheenjohtajana oltermanni, rahastonhoitaja ja kuusi jäsentä, jotka sääntöjen mukaan pyritään mahdollisuuksien mukaan kokemaan eri vuosikymmenten osakuntasukupolvien edustajista. Vuonna 2016 Killan oltermannina toimii kolmatta vuotta allekirjoittanut. Rahastonhoitaja on Rafael Myrsky ja hallituksen jäsenet ovat Ilkka Hannula, Matti Hirvola, Pertti Järvenpää, Vuokko Skyttä, Kyllikki Tiensuu ja Kalle Vähä-Jaakkola. Killan sihteeri on Marja-Sirkku Holma, emäntä Kaisa Nera ja isäntä Mikko Mäkipää. Myös aktiiviset rivikiltalaiset ovat tervetulleita ideoimaan ja järkeilemään tapahtumia.

Kuva: Tuukka Lindholm

Miten Kiltaan voi liittyä?

Valmistuva osakuntalainen voi liittyä Kiltaan lähettämällä sähköpostia liittymishalukkuudestaan osoitteeseen kilta@satakuntatalo.fi. Ohjeet liittymisestä ja jäsenmaksun maksamisesta tulevat vastausviestinä.

Mitä Killan jäsenyys maksaa?

Killan jäsenyys vuodelta 2016 maksaa 15 euroa. Jäsenmaksun Kilta käyttää lähinnä erilaisten tapahtumien järjestämiseen eli jäsentensä hyväksi.

Mistä Killan toiminnasta saa tietoa?

Kannattaa liittyä Killan Facebook-ryhmään ja Osakunnan seniorisähköpostilistalle. Se onnistuu lähettämällä viesti osoitteeseen seniorit-join@satakunnankilta.fi

Miksi Kiltaan kannattaa liittyä ja toimintaan lähteä mukaan?

No ensisijaisesti siksi, että vanhojen osakuntalaisten kesken on hauskaa! Killan tapahtumissa nuoret osakuntaseniorit pääsevät tutustumaan entisiin osakuntalaisiin ja päinvastoin. Ei siihen muuta syytä tarvita.

Kirjoittelen jatkossa aina silloin tällöin Killan kuulumisia Karhunkierrokseen. Kysykää ja ottakaa yhteyttä. Ja muistakaa valmistumisen jälkeen liittyä Satakunnan Kiltaan!

Senioriterveisin,

Mikko Salo, Killan oltermanni, SatOfuksi syksyiltä 1996
mikko.ep.salo@saunalahti.fi, 0414580033
[satakunnankilta@tumblr.com](https://www.tumblr.com/satakunnankilta)

NOORMARKUN RUUKKI

Alhstörmin ruukki sijaitsee nykyisin Poriin yhdistyneessä Noormarkussa, parinkymmenen minuutin ajomatkan päässä Porin keskustasta. Ruukin alue on erittäin näyttävä ja täynnä kautta linjan kulttuurihistoriallisesti sekä arkkitehtonisesti merkittäviä paikkoja ja rakennuksia.

Raudan jalostus alkoi ruukilla jo vuonna 1806 ja jatkui vuoteen 1920. Merikarvialta lähtöisin olleen liikemiehen Antti Ahlströmin ja myöhemmin hänen sukunsa hallintaan ruukki siirtyi vuonna 1870, jonka jälkeen alueelle rakennettiin muun muassa Isotalo, Havulinna sekä Alvar Aallon suunnittelema upea Villa Mairea. Teollisuusrakennusten lisäksi alueelta löytyy työntekijöiden asuntoja, kirkko, kartano, huviloita sekä puistoja.

Erittäin kaunis alue sopii hyvin päiväretki, lenkkeily tai piknikkohteeksi. Ravintola ja majoitustakin löytyy, mikäli kiinnostaa tutustua paikkaan pidemmän kaavan kautta.

Lisätietoa alueesta löytyy nettisivulta:

<http://www.ahlstrominruukit.fi/>

Teksti: Tuukka Lindholm

Kuva: Laura Vuorenpää

K u o l e m a t t o m a t

Elina puhaltamassa pääsiäismunia Kraadin munamaalausokissa Viisissä 15.3

"Mun reikä on hyvä, mut tää ei vaan tuun!"

"Mut eiks oo ihan kiva olla jossain Top -10:ssä?"

-Janni Kipelle kun tämä pääsi työhaastatteluun, muta ei saanut töitä.

"Toivottavasti ette puhu tamperetta kun mua pelottaa."

-Marko puhelimessa hämikselle 8.4.

"En ole hetkeen vetänyt henkeen."

-Riikka P. 8.4.

"Kaikki on joko Kopsun tai Villen vika."

-Tiera

"Jos mulla olisi kohtu niin siihen sattuisi just nyt."

-Iikka 5.3.

Henri: *"Kippe näyttää siltä että sillä on krapula vaikkei se edes juo."*

Kippe: *"Saattaa olla univajetta. Ja meikkiä."*

Ville K: *"En mä tiedä onko China mies vai nainen, mä vaan ostin sen."*

Ossi pohtii saunavuoroja vuosijuhlien jälkeisenä lauantaina:

"Niin tänäänhän on miesten vuoro ku on keskiviikko."

"Menetin jo uskoni ihmisiin, mut nyt menetin sen myös ruotsalaisiin."

-Saana kokee pettymyksiä tanssilattialla 1.4.

"Erik hei, ootko sä nähnyt mun bokseita?"

"En oo kyllä."

"Kato: otin saunalta vaan jotkut, mutta nää on tytön bokserit (alushousut)."

-Otso pyllistää housut nilkoissa Erikille 26.02.16.

"You can do it even with a smartphone!"

- Silja kuvailee Kaalimato.comin lahjakorttia GH:n edustajalle.

"Saa nopeasti, halvalla, eikä siihen kuole."

-Heikki H. määrittelee hyvän ruoan tunnusmerkit 7.4.

"Mä lähen nyt Honksuilee"

-Maiju lähtiessään Viisistä 30.3.

"Tullaa iha just."

-Iikka Festival på Botenilla, Ruotsin puolella.

KESÄN MENOVINKIT

11.6. KLUSTERMUS 2016

Neljännentoista kerran järjestettävä Klustermus 2016 esittelee taas uutta ja mielenkiintoista musiikkia Raumalla. Tapahtumaan on vapaa pääsy.

Mukavan sään sattuessa kerrassaan mahtava paikka piknikhenkiselle hengailulle hyvässä seurassa musiikkia kuunnellen.

12.6. HELSINKI-PÄIVÄ / PLANET SUVILAHTI

Helsinki-päivänä koko kaupunki on täynnä tapahtumia jokaiseen makuun.

Esimerkkinä Planet Suvilahti:

Planet Suvilahti tarjoilee klo 12-19 avoimia ovia, taidetta, sirkusta, ruokaa ja juomaa! Vanhan kaasutehtaan rakennukset ja piha-alueet heräävät eloon, kun alueen vuokralaiset esittelevät toimintaansa ilmaistapahtuman aikana. Vierailijat pääsevät mm. kurkkimaan tiloja opastuskierroksilla sekä näkemään taiteen ja kulttuurin kirjon, joka Suvilahden kulttuurikeskukseen on pakkautunut.

30.7. KALJAKELLUNTA 2016

Kaljan juontia ja lillumista Keravan- ja Vantaanjoessa.

KYLÄJUHLIA JA KATUFESTAREITA HELSINGISSÄ

Helsingissä järjestetään jos jonkinlaisia katupirskeitä ympäri kaupunkia pitkin kesää. Opiskelijalle ne ovat mitä mainioimpia tapahtumia, sillä ne ovat ilmaisia ja täynnä musiikkia, herkullista ruokaa ja hyvää meininkiä. Kaupunkikulttuuria parhaimmillaan.

Hyvinksi todettuja ovat ainakin Kallion Block Party, Arabian Katufestivaalit, Kumpulän Kyläjuhlat sekä RööperiFest.

13.8. HELSINKI CITY MARATHON 2016

Lenkkitossut jalkaan ja juoksemaan läpi kaupungin!

SUPPAILU JA MELONTA PYHÄJÄRVELLÄ, SÄKYLÄ

Keskustasta löytyy välinevuokraamo. Sieltä kampeet mukaan ja menoks!

FESTARIT:

28.-29.5.-2016 Maailma Kylässä, Helsinki (ilmainen)

17.-18.6 Sideways, Helsinki

9.-17.7. Pori Jazz & Suomi Areena, Pori

30.7. Karmarock, Harjavalta

5.8.-7.8. Porispere

12.-14.8. Flow

Kesällä parasta on ottaa itselleen ja läheisilleen aikaa. Ottaa rennosti ja olla stressaamatta. Mennä puistoon, rannalle, mökille, minne vaan missä on hyvä ja mukava olla.

Hyvää kesää! <3

*Koonnut: Tuukka Lindholm luotettavien
kesäihmisten avustuksella
Kurva: Tuukka Lindholm*